

ældre, f. Eks. i Anledning af ganske grundløse Anmeldelser til Udvalget, men man mener paa den anden Side, at der kan forekomme Tilfælde, hvor det vil være ønskeligt at underrette Forældrene, selv om disse ikke er kendt med Sagen. Man foreslaar derfor, at Udvalget »som Regel« skal underrette Forældrene, naar der ikke foretages noget i Anledning af en rejst Sag, hvorved man stiller Udvalget mere frit, saaledes at det efter Skøn i det enkelte Tilfælde kan afgøre, om det er rigtigt at underrette Forældrene eller ikke.

### Kap. VI.

Idet henvises til de almindelige Bemærkninger angaaende den særlige Ordning, der foreslaas for København, bemærkes til de enkelte Paragrafer følgende:

#### Til § 98.

Svarer til § 1 i det af Københavns Værgeraad stillede Forslag (Bilag 3 e, se Sp. 3363).

#### Til § 99.

Svarer til § 2 i Værgeraadets Forslag, idet man dog i dette har foretaget de Forandringer, der følger af, at man af Hensyn til Enheden indenfor Forsorgen har anset det for rettest, at vedkommende Borgmester bliver Nævnets Formand, jfr. de almindelige Bemærkninger, se Sp. 2965.

Endvidere har man foreslaaet, at der kun vælges 3 Værger for hver Børneværnskreds, idet dette Antal maa anses for tilstrækkeligt.

Der er derhos foretaget visse redaktionelle Ændringer, hvorhos man har anset det for rigtigst, at der fastsættes nærmere Regler for Valget af Kredsverger; da det imidlertid vilde føre for vidt at optage detaillerede Regler om dette Forhold i nærværende Lovforslag, har man indskrænket sig til at foreslaa, at Valget skal ske efter den d'Hondt'ske Fordelingsmaade, medens de nærmere Regler fastsættes af Socialministeren efter Indstilling af Borgerrepræsentationen. Det vil herefter være praktisk talt givet, at Valget vil finde Sted efter de nuværende Former. Bestemmelsen erstatter § 6 i Værgeraadsloven.

#### Til § 100.

Svarer til § 3 i Værgeraadets Forslag, dog at Kredsenes Antal forhøjes til 20, samme Antal som findes i Værgeraadslovens § 5. Det bemærkes, at der ikke ved de foretagne redaktionelle Ændringer i Stk. 2 er tilsigtet nogen Begrænsning i Socialministerens Beføjelse til at udvide Kredsenes Antal udover 20.

#### Til §§ 101—3, samt § 109.

Svarer til §§ 4, 5, 6 og 7 i Værgeraadets Forslag med de Ændringer, som følger af, at man har ment at burde foreslaa en noget anden Sættelse af Børnenævnet end af Værgeraadet foreslaaet, hvorhos man mener, at Børnenævnet udover de ordinære Møder kun bør kunne begæres sammenkaldt af en Trediedel af Kredsvergerne. Bestemmelserne erstatter §§ 7, 8, 9 og 10 i Værgeraadsloven. Bestemmelserne i Stk. 2 og 3 i § 5 i Værgeraadets Forslag har man ikke anset for nødvendigt at optage i Lovforslaget.

Bestemmelsen i § 8 i Værgeraadets Forslag, der svarer til § 11 i Værgeraadsloven, er ikke foreslaaet optaget i nærværende Forslag, da man mener at burde have det overladt til Københavns Kommune at fastsætte den nærmere Ordning med Hensyn til Administrationen af Kommunens Børneværn.

#### Til § 104.

Svarer til § 9 i Værgeraadets Forslag og erstatter § 12 i Værgeraadsloven. Man har dog ment, at der altid bør kræves det i Paragraffens Stk. 1, 3. Pkt., omhandlede kvalificerede Flertal til en Beslutning om at fjerne et Barn fra dets Hjem, selv om det kun drejer sig om Fjernelse for bestemt Tid, jfr. § 131, hvorfor Ordet „endeligt“ er udgaaet. Endvidere mener man, at den Kredsverge, der har undersøgt vedkommende Sag, bør være til Stede, for at Udvalget skal være beslutningsdygtigt.

Bestemmelsen i Værgeraadets Forslag § 10 er ikke optaget i nærværende Forslag, da Raadets Forslag ikke er foreneligt med Lovforslagets øvrige System; i saa Henseende bemærkes følgende:

§ 10, Stk. 1, i Værgeraadets Forslag forudsætter den i Forslagets § 2, Stk. 9, omhandlede Ordning, hvorefter Børnenævnet skal tiltrædes af 2 særlige sagkyndige Magistratsembedsmænd til at sikre Ensartethed mellem Børnenævnets og Magistratens Behandling af Sagerne. Efter Ministeriets Forslag søges denne Enhed som nævnt opnaaet ved, at vedkommende Borgmester er Formand for Børnenævnet, og at Næstformanden udnævnes af Magistraten; der bliver derfor ikke Spørgsmaal om at begrænse Børnenævnets Myndighed, saaledes at visse Beføjelser henlægges til Magistraten og visse Beslutninger kun er gyldige med Magistratens Godkendelse. Som Følge heraf bliver det heller ikke nødvendigt at fastsætte, at Børnenævnet har samme Myndighed som de sociale Udvalg, da dette fremgaar af § 98, ligesom Begrænsningerne